איבא בימייהו למרמי חבית ומקוה • ולא לגבי מעמי נמי איכא למרמי דהא מודה שמואל בשופה דלא מרגשת דלמפרע פולין ובמקוה שרפין וכן הלכה דלים ליה הכי מעמי לריך לגעיי כמקבי דהתם פרכי לריעותא וי"ל דמעמא דהרגשה מהני להלל אבל בשופה מהני אף בשופה לגמרא דהא ובגמרא מי לא מרגשת דלמפרע לריעותא ומיקר פרכינא לעיל לגמרא דמגום דליכא בתמה מרכי לריעותא מ"מ לא מיה ט לגהר לגמרי ואי"ת אכתי איכא למרמי דבמקוה מממלא אף בכרה"ר וכגון בתחר בלילה מתברים מכמים כרה"ר כרתחר מי מבטרים אלא מ"ב היינו מעמא מגום דבמקוה איכא מרכי לריעותא וי"ל דלא קשה ליה לגיל אלא בגמר דמגהר שמאי אף בכרעות אחיד: **לאביי** איכא מוך • ה"מ למימר מני דלאכא בגייגא שופה דלגיגא קמא דלא מרגשת מודה שמאי בשופה ואין לומר דלגיגא דאי הוה דם מעיקרא הוה אתי מודה נמי שמאי בשופה דמגמע דם אחר נפל קודם בדיקה מגום דמגמע דעל דם שגמלא מכשיר אמר: **כי** פליגי חזקה ור' יוחנן בקופה שאין לה שולים • שאי מגמעינן בה כשהיא שולים • ומאי מגמעינן בה כשהיא שולים דאי מגמעינן בה כשהיא שולים אי אמרת מודה בקופה שנשתמש בה טהרות בזוית זו ונמצא שרץ בזוית אחרת שטהרות הראשונות טמאות ומה הפרש בין זו לזו יש לה שולים לזו אין לה שולים רבא אמר טעמא דשמאי משום בטול פריה ורביה תניא נמי הבי אמר לו שמאי להלל א"כ בטלת בנות ישראל מפריה ורביה ומאן דתני האי לישנא הא תניא כי האיך לישנא דאם איתא דהוה דם מעיקרא הוה אתי התם הלל הוא דקטעי הוא סבר טעמא דשמאי דאם איתא דהוה דם מעיקרא הוה אתי וקא מקשי ליה קופה ואמר ליה שמאי טעמא דידי משום בטול פריה ורביה ולמאי דקטעית נמי דקמקשית קופה לזו יש לה שולים ולזו אין לה שולים ולמאן דתני האי לישנא הא תניא כי האיך לישנא משום בטול פריה ורביה הבי קאמר ליה הלל לשמאי אין טעמא קאמרת דאם איתא דהוה דם מעיקרא הוה אתי ומיהו עשה סייג לדבריך דמאי שנא מכל התורה כולה דעבדינן סייג אמר ליה א"כ בטלת בנות ישראל מפריה ורביה והלל מפריה ורביה מי קאמינא לטהרות הוא דקאמינא ושמאי לטהרות נמי לא דאם כן *לבו נוקפו ופורש (שליים בחזקי"ן מבוסי"ן בזוי"ת סימן) איתמר קופה שנשתמש בה טהרות בזוית זו ונמצא שרץ בזוית אחרת חזקיה אמר טהרות הראשונות טמאות ורבי יוחנן אמר "טהרות הראשונות טמאות והא (ח) (בית) שמאי והלל מדו בקופה דטהרות הראשונות טמאות כי מדו שמאי והלל בקופה שיש לה שולים כי פליגי חזקיה ורבי יוחנן יבקופה שאין לה שולים אין לה שולים מ"ט דר' יוחנן אין לה שולים יש לה אוגנים (נ) ותניא "המדלה עשרה דליים מים בזה אחר זה ונמצא שרץ באחד מהן הוא טמא וכולן טהורין ואמר ריש לקיש משום רבי יונאי לא שנו אלא שאין לה אוגנים "אבל יש לה אוגנים כולן טמאין לימא חזקיה ליה ליה דר' יונאי מיא שרקי פירי לא שרקי אי נמי מיא לא קפיד עלייהו פירי קפיד עלייהו ואי בעית אימא כי מדו שמאי והלל בקופה שאינה בדוקה כי

לעמוד

לאביי איכא מוך. לגיגא דלשה מרגשת אפי' משמשת כמוך נמי דיה שעמה ולגיגא דמעיקרא הוה אתי משמשת כמוך מעמאה למפרע: ונמצא בה שרץ בזוית אחרת. לאחר שטעלו טהרות מן הקופה: שטהרות הראשונות טמאות. למפרע. ותזקה בזוית אחרת כגון קופה מסורת הש"ס מרוכה אמתים וג' אמות דאיכא למימר

קודם שטעלו הטהרות הוה הכתם ונמצא הכלי מחמת הכתם וטהרות מחמת הכלי ואיכו הוא דלא נמצאת בלומו זוית ולא אשכחיה אבל בלומו זוית לא דוחלי בתר הכי נפל דאי הוה הכתם בשעת טהרות הוה מזי ליה כשהוילון: אבל. כן הדבר: ומה הפרש בין זו לזו. והא מומלה למפרע הוא: שולים. פוע"ן בלע"ז. ובכגון השולים אם הכתם מלגלת והוא הוילון טהרות דרך פיה מלמעלה והכתם שבוזית אחרת לא דאה: ולזו אין לה שולים. ואי הוה דם מחמת בגדים המילון הוה נפיק ונפיל: מפריה ורביה. דכיון דמיישינן לדם בגדים המילון לבו נוקפו ופורש מן הקופה: וקא מקשי ליה קופה. הרי קופה דלא אמר אם אימא דהוה שרץ מעיקרא הוה נפיק עם הטהרות כשעיה אם הקופה: סייג. חזוק וגדר מדרבנן לגמרא למפרע. וה"ה דמלי למיפרך הי מתני' אהכי ליגמא דלעיל ולתרוצי כי אלי גוונא הכל מעי ומכבר טעמא דשמאי אם אימא דהוה שרץ וקגיא ליה קופה וקאמר ליה שמאי טעמא דידי משום הגמגד אבלה על חזקה או משום אבלה מרגשת ולמאי דקא מעיא נמי דקא מקשה לי קופה זו יש לה שולים כו': שיש לה שולים. והוא הוילון דרך הפה הלכך אם שרץ היה בה לא דאהו ולא יפה: שאין לה שולים. כגון מכיות אל מן שטעלו שוליהם ויכול להמגמע בחוך מלגן כשהו מוטלות מקרקע וכשהוא מעבה אותן הוא מגביה לאחד ומעבה והכל יולא ממנה: מאי טעמא דר' יוחנן. הא ולאי אילו הוה התם בשעת טהרות הוה נפיק בהדייהו: אוגנים. במקום השולים יש אוגנים שכפופין לאחי הגפרים כלפי פנים וכשהוא מעבה אינא לגמיר אוגנים עכנו: עשרה דליים. י' פעמים בדלי אחד ומעבה בכלי גדול: וכולן טהורין. דאמר הכתם הוא דעכל דהוילון שלא מגא' קודם שעיה הדלי בכתם הזאת לתוך הכלי טהורין: שאין לו אוגנים. לדלי דהכתם ולאי אם אימא דהוה התם בזמני קמאי הוה נפיל מן הדלי עם המים: מיא שרקי. ואין צריך להפוך הדלי על פניו כשהוא מעבה הלכך אינא לגמיר אוגנים עכנוהו לגרן אבל פירי לא שרקי וכשעיה טהרות ממנה הפכה כולה על פניה לפי שאין פירות טמין ליגרק ולגאת הלכך אי הוה שרץ עם הטהרות הוה שרץ ונפיל בהדייהו: לא קפיד עליהו. אי מגיע מיגיעו לתוך הדלי הלכך אינו שופך: כל הדלי על פניו ומלו אוגנים בעמוני שרץ: קפיד עליהו. לאפוקינהו כולהו והופך קופה על פיה ולא מגיע מידי ואם אימא דהוה שרץ נמי דלא אינגיע: בקופה שאינה בדוקה. שלא בדקה בשעה שנתן טהרות לתוכה הלכך אין להעמידה על חזקת טהרה:

ו נמ"ש: דהאהל ומת. י) [הוסף ענ"ן]

והא מודה כ"ל, הכתם כתם ממש: (כ) שם וכסכן כמגולה בקבה דליים ל"ל מכמם כיל ס"ד דשכתם מכמם ר' :

—◇◇◇—

לענני רשיי

מתי"ן. קרקעיה.

תוספי הרא"ש

כמאי הנמנ כרבון עשה בה ספק טהור שרץ שעשה בו שנגע כמדר הנמנ כרבון אינו דין שיעשה בו ספק טהור • ואיכא לאקשויי אם לשמאה שרץ שכן יש לה מחיה בטקה • הלכך נקל עליהן שלא לשמאן ספק ותיר איכא למיסר נוקי ארם יכיחא שעשה בהן שנגע כמדר הנמנ כרבון [ולא] עשה בהם ספקרהיר אלא נקפ ע"ל לחיה-א דמיילא הלכה לשמה מסני הוא כרקאמר מסמא דהלמודא בהלין הלכך לא הוי לאקשויי: **ואיבעית** אימא הייגו מעמא דר' שמעון כ"מסר דאי מסמה לא לשמן מה מסמה דהמלה מסמא איתקש לשמה הלכך לרבנן כיון דאיכא הרחי לריעותא בדאי השיב ליה • ר' שמעון ר"ל דלא חשיב ליה הרחי לריעותא ס"ם כיון דאיכא חזקה בגגר חזקה מאי מעמיה דר' שמעון דאמר לא מסמה אלא מסמה דמסמה